

Andere partij voor de kamer van beroep: Juan Espadafor Caba, te Granada (Spanje).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- te vernietigen de beslissing van de eerste kamer van beroep van 8 april 2002 in zaak R 1046/2000-1;
- het Bureau te verwijzen in de kosten.

Middelen:

- schending van artikel 43 van verordening nr. 40/94⁽¹⁾ bij gebreke van voldoende bewijs van normaal gebruik van het oppositiemerkt;
- schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94, aangezien er geen verwarringsgevaar bestaat met betrekking tot bepaalde waren.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 11, blz. 1).

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „VITAFRUIT” voor bepaalde waren van de klassen 5, 29 en 32 (ondermeer bieren, minerale en gazeuse wateren en andere alcoholvrije dranken, vruchten- en groentedranken, vruchtensappen; siropen en andere preparaten voor de bereiding van dranken; kruiden- en vitaminedranken)

Houder van het oppositiemerkt of -teken in de oppositieprocedure: Juan Espadafor Caba

Oppositiemerkt of -teken: nationaal merk „VITAFRUIT” voor waren van de klassen 30 en 32 (ondermeer alcoholvrije en niet-therapeutische koolzuurhoudende dranken, ongegistte vruchten- en groentesappen, limonades, sinaasappeldranken, gekoelde dranken, sodawater)

Beslissing oppositie-afdeling: toewijzing van de oppositie voorzover deze was gebaseerd op de waren „ongegiste vruchten- en groentesappen, limonades, sinaasappeldranken” en voorzover deze was gericht tegen de waren „minerale en gazeuse wateren en andere alcoholvrije dranken, vruchten- en groentedranken, vruchtensappen; siropen en andere preparaten voor de bereiding van dranken; kruiden- en vitaminedranken”.

Beslissing kamer van beroep: verwerping van het beroep van verzoekster

Beroep, op 10 juli 2002 ingesteld door Commune de Champagne e.a. tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-212/02)

(2002/C 233/50)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 10 juli 2002 beroep ingesteld tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen door Commune de Champagne e.a., kanton Vaud (Zwitserland), vertegenwoordigd door Denis Waelbroek en Annick Vroninks, advocaten.

Verzoekers concluderen dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren artikel 1 van besluit 2002/309/EG, Euratom van de Raad en, wat betreft de overeenkomst inzake Wetenschappelijke en Technologische samenwerking, van de Commissie van 4 april 2002 betreffende de sluiting van zeven overeenkomsten met de Zwitserse Bondsstaat, voorzover de Raad en de Commissie daarbij artikel 5, lid 8, van titel II van bijlage 7 van de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de handel in landbouwproducten („Champagne-clausule”) hebben goedgekeurd;

- eventueel dit besluit nietig te verklaren, voorzover de Raad en de Commissie hun goedkeuring hechten aan de overige artikelen van de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de handel in landbouwproducten, alsmede aan de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake wederzijdse erkenning van de overeenstemmingsbeoordeling, de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat betreffende sommige aspecten van overheidsopdrachten, de overeenkomst inzake wetenschappelijke en technologische samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake het goederen- en personenvervoer per spoor en over de weg, de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat over het luchtvervoer, de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen;
- de niet-contractuele aansprakelijkheid van de Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Raad en de Commissie, vast te stellen en verweerders te veroordelen tot vergoeding van alle door de „Champagne-clausule” aan de verzoekende wijnbouwers toegebrachte schade;
- de Raad en de Commissie te verwijzen in alle kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekers zijn, enerzijds, eigenaars van wijngaarden in de gemeente Champagne, kanton Vaud (Zwitserland), en, anderzijds, belangenbehartigers van deze wijnbouwers.

Bij het bestreden besluit hebben de Raad en de Commissie zeven bilaterale overeenkomsten tussen de Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat goedgekeurd, waaronder een overeenkomst inzake de handel in landbouwproducten. In een van de bijlagen bij deze overeenkomst komt een regeling voor, waarbij het gebruik van de benaming „Champagne” voor wijnen van oorsprong uit het kanton Vaud wordt verboden.

Tot staving van hun beroep voeren verzoekers in de eerste plaats een schending van algemene rechtsbeginselen aan, waaronder het recht op de naam, op de eigendom en op de vrije uitoefening van beroepsactiviteiten. De benaming „Champagne” wordt ook in het Zwitserse recht beschermd, en wel als „Appellation communale d'origine contrôlée” (gecon-

troleerde gemeentelijke oorsprongsbenaming). De naam „Champagne” wordt overigens al jarenlang in de regio voor de productie van wijn gebruikt en is derhalve industrieel en commercieel eigendom van verzoekers.

Bovendien maakt een dergelijk algemeen verbod op het gebruik van de naam „Champagne” door verzoekers inbreuk op het evenredigheidsbeginsel. Volgens verzoekers is de door hen geproduceerde wijn een niet-mousserende wijn die niet concurreert met de Franse Champagne. Er bestaat derhalve geen gevaar voor verwarring. Verder zijn er minder restrictieve middelen om hetzelfde doel te bereiken, zoals vermelding van het land van oorsprong op het etiket.

Beroep, op 12 juli 2002 ingesteld door SNF SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-213/02)

(2002/C 233/51)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 12 juli 2002 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door SNF SA, vertegenwoordigd door K. Van Maldegem en C. Mereu van het kantoor McKenna Long & Aldridge LLP, te Brussel (België).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- gedeeltelijk nietig te verklaren de Zesentwintigste richtlijn (2002/34/EG) van de Commissie van 15 april 2002 tot aanpassing aan de vooruitgang van de techniek van de bijlagen II, III en VII van richtlijn 76/768/EEG van de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake cosmetische producten⁽¹⁾, teneinde polyacrylamiden uit de maatregel te verwijderen;
- de Commissie in alle kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster vordert gedeeltelijke nietigverklaring van voornoemde richtlijn, op grond dat de Commissie beperkingen heeft gesteld op het gebruik van verzoeksters producten, polyacrylamiden, bij de bereiding van cosmetische producten. Volgens verzoekster heeft de Commissie zodoende inbreuk